

SOUVKY PLUS

prosinec 2022

SOUVEK ROKU 2022

Silicitový souvek (4 x 4 x 2,3 cm) neznámého původu se žraločím zubem (*Cretolamna?*).
Křída-paleocén. Místo nálezů: pole u Brumovic. Foto: F. Scholz, 2022.

Obsah

Úvod

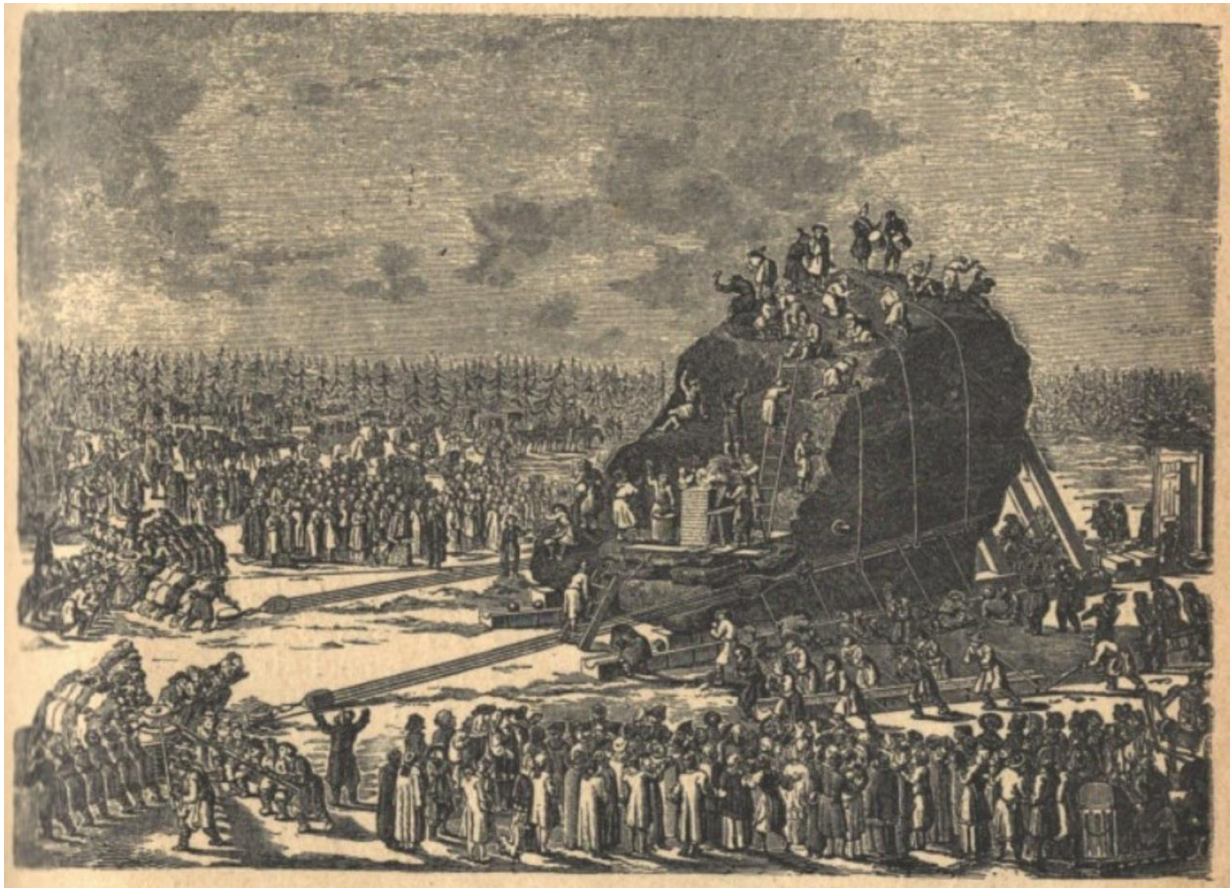
Nálezy a popisy souvků metamorfovaných hornin.....Aleš Vančura

Křemité horniny – silicity na lokalitách se souvkyFerdinand Scholz

Setkání s profesorem Rudolfem Musilem.....Tomáš Rozehnal

Souvek se žraločím zubem.....Ferdinand Scholz

Bibliografie Souvků Plus za léta 2018 – 2022.....Aleš Uhlíř

Transport žulového bludného balvanu „Hrom“ (1250 tun) na bronzových koulích pro podstavec jezdecké sochy Petra Velikého v Petrohradu roku 1769. Dobová ilustrace.

Úvod

Souvky Plus vyšly za pět let třináctkrát. Pět ročníků uzavírá bibliografie všech vydání. Je to také příležitost k hodnocení. Souvky Plus si našly své čtenáře. Jsou citovány jak v internetových, tak v tištěných časopisech. Pokud budou vycházet i nadále, tak jako sborník příspěvků jednou za rok. Rok je přiměřená doba, během níž by se mohly sejít hodnotné příspěvky. Na takových příspěvcích Souvky Plus dosud spočívaly. Všem autorům je za ně třeba poděkovat.

Dosud vydané *Souvky Plus* (v digitální knihovně *Internet Archive*):

[*Souvky Plus zvláštní vydání listopad 2018*](#)

[*Souvky Plus zvláštní vydání únor 2019*](#)

[*Souvky Plus zvláštní vydání květen 2019*](#)

[*Souvky Plus zvláštní vydání červen 2019*](#)

[*Souvky Plus zvláštní vydání prosinec 2019*](#)

[*Souvky Plus zvláštní vydání březen 2020*](#)

[*Souvky Plus zvláštní vydání prosinec 2020*](#)

[*Souvky Plus únor 2021*](#)

[*Souvky Plus duben 2021*](#)

[*Souvky Plus červen 2021*](#)

[*Souvky Plus prosinec 2021*](#)

[*Souvky Plus únor 2022*](#)

Nálezy a popisy souvků metamorfovaných hornin

Aleš Vancura

V letech 1995 až 2006 jsem téměř pravidelně navštěvoval lokality souvků v pískovně v Píšti za účelem sběru souvků z metamorfovaných hornin. Taktéž jsem za stejným účelem navštěvoval skrývku ledovcových sedimentů sádrovcového ložiska Kobeřice.

Jsem petrograf – amatér, zcela zaměřen na vývoj a metamorfózu horninotvorných minerálů v mikroskopickém měřítku obecně. Vždy jsem se snažil v těchto pískovnách hledat horniny, na kterých by již pouhým okem nebo lupou byla vidět textura, která by signalizovala metamorfovanou horninu. Mám na mysli mechanickou deformaci či viditelné usměrnění, eventuálně kombinaci substrátu a metatektu v případě migmatitů. Celkem se mi podařilo najít cca 15 kusů těchto souvků. Samozřejmě jsem sbíral i jiné souvky, které mě zaujaly svým vzhledem (velké hlízy pazourků a některé severské granitoidní souvky).

Vybrané horniny studuji v klasických přikrytých výbrusech na polarizačním mikroskopu. Z partií, které mě zajímají, zhotovuji fotografie v PPL (bez analyzátoru) a XPL (s analyzátozem) ve 40 a 100 násobném zvětšení. Pro určení názvosloví hornin jsem vycházel z knih Bohuslava Hejtmána. Ke studiu souvků mě přivedla již v dětském věku kniha Josefa Sekyry V horách a oázách Antarktidy. Tuto skvělou knihu všem doporučuji. Kromě souvků se především zabývám petrografií spodnokřídové pikriticko-těšinitové asociace na severním úpatí Beskyd.

Celkem mám víc než 40 výbrusů souvků, z nichž jsem na ukázkou vybral dva souvky metamorfovaných hornin. U souvků jsou čísla, pod nimiž jsou souvky zařazeny ve sbírce. Případní zájemci o mou práci mi mohou napsat na e-mailovou adresu Ales.Vancura@seznam.cz.

261. Epidot-chlorit-amfibolická mylonitizovaná rula.

Vzorek byl nalezen dne 9. 4. 1995 v bývalé pískovně v Píšti a před rozřezáním měl velikost přibližně 100 x 60 x 60 mm. Jedná se o velmi kompaktní horninu, která je makroskopicky hnědozelená s menším podílem růžově zbarvených agregátů, složených převážně ze živeců a křemene a vykazuje zřetelnou paralelní texturu. Tmavá zelenavá hmota obsahuje chlorit (cca 12 %), epidot (cca 4 %), amfibol (cca 13 %). Plagioklas (cca 30–40 %, do 0,5 mm) je silně zakalený a částečně sericitizovaný, křemen (cca 10–15 %, do 0,3 mm), K-živec (< 5 %, zrnka do 0,1 mm) tvoří lokální agregáty. Ve výbruse jsou nápadné vyrostlice plagioklasu (ca 8–10 %, do 1,5 mm), které přetrvaly deformaci a mají zachované acidní složení. Granát se vyskytuje pouze jako akcesorie. Původní hornina je pravděpodobně mylonitizovaný a regionálně metamorfovaný křemenný diorit.

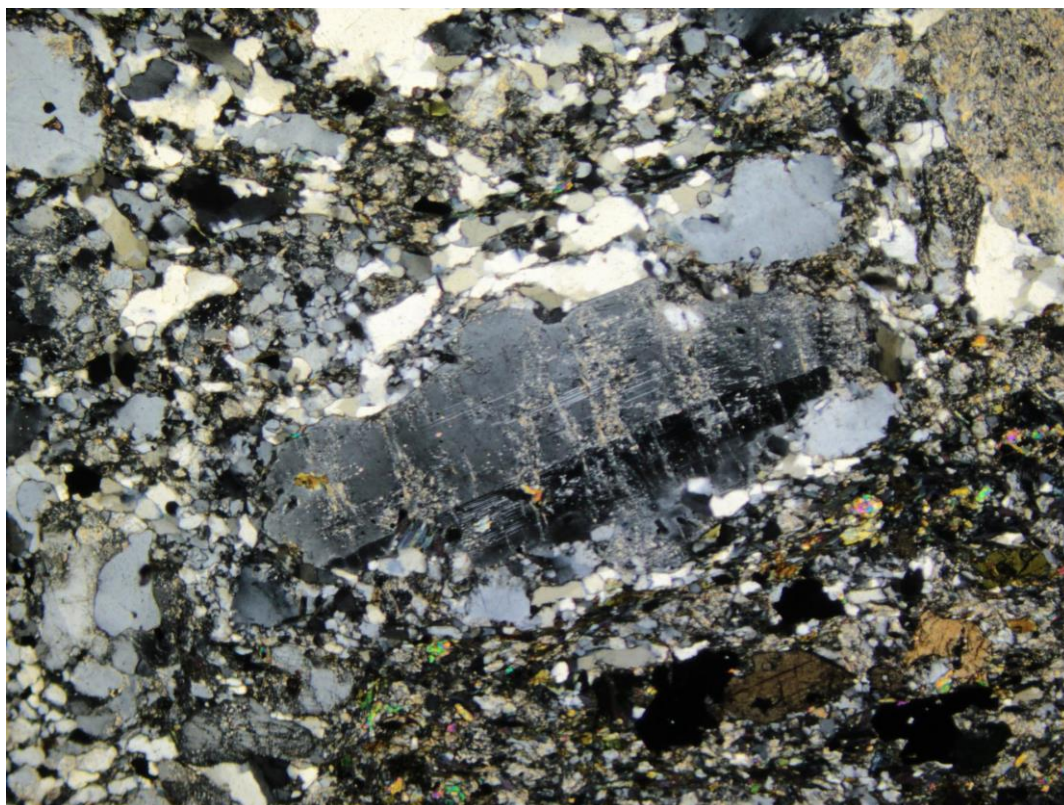
Celkový pohled. Foto: A. Vančura, 2022.

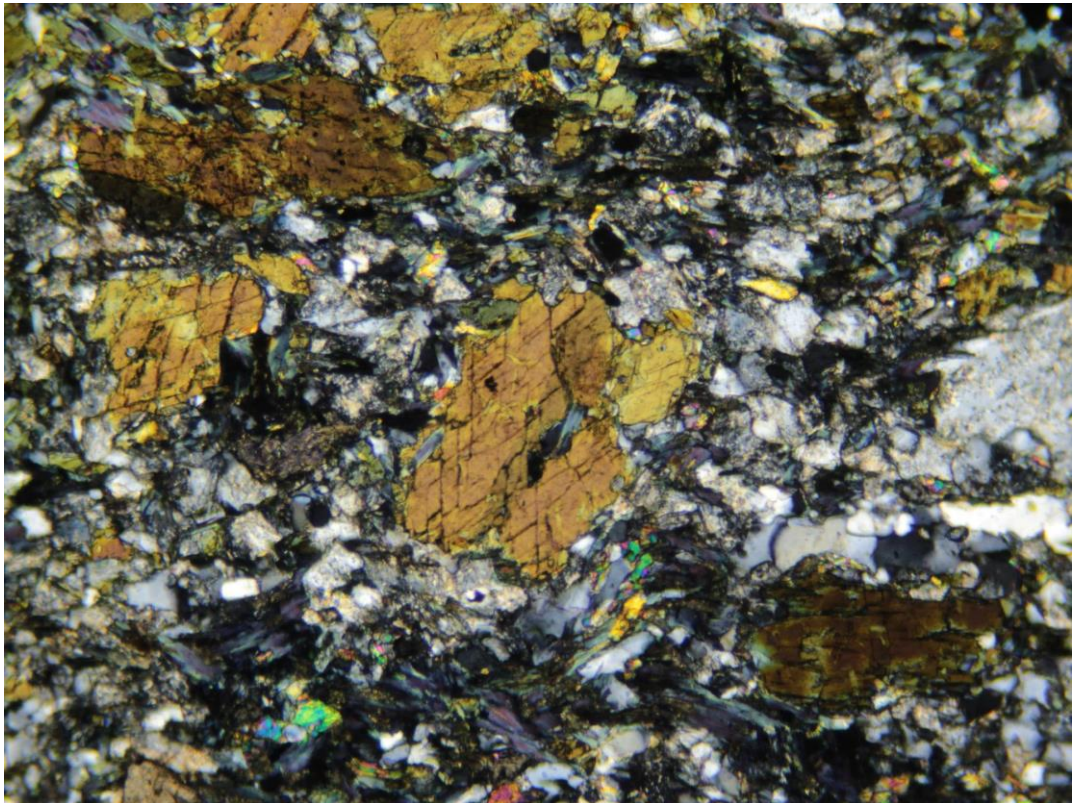
Celkový pohled. Foto: A. Vančura, 2022.

Řez kolmo k foliaci. Foto: A. Vančura, 2022.

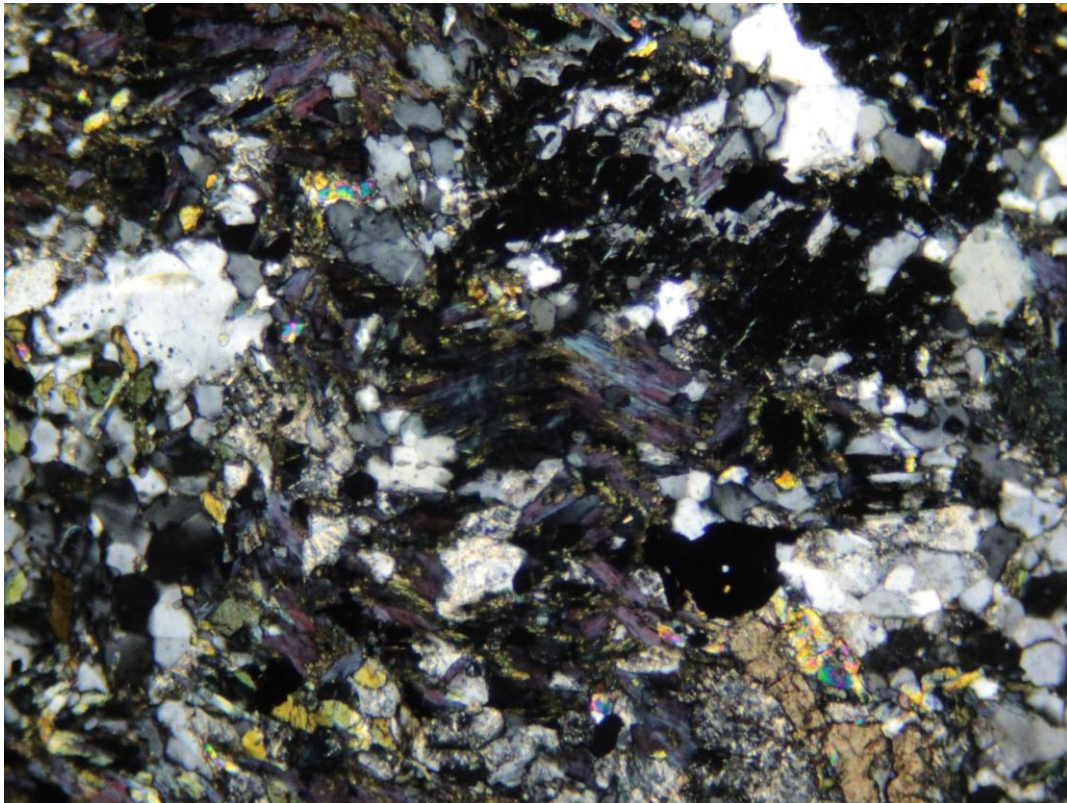
Zvětšení 40x XPL. Zdvojitělý K-živec. Foto: A. Vančura, 2021.

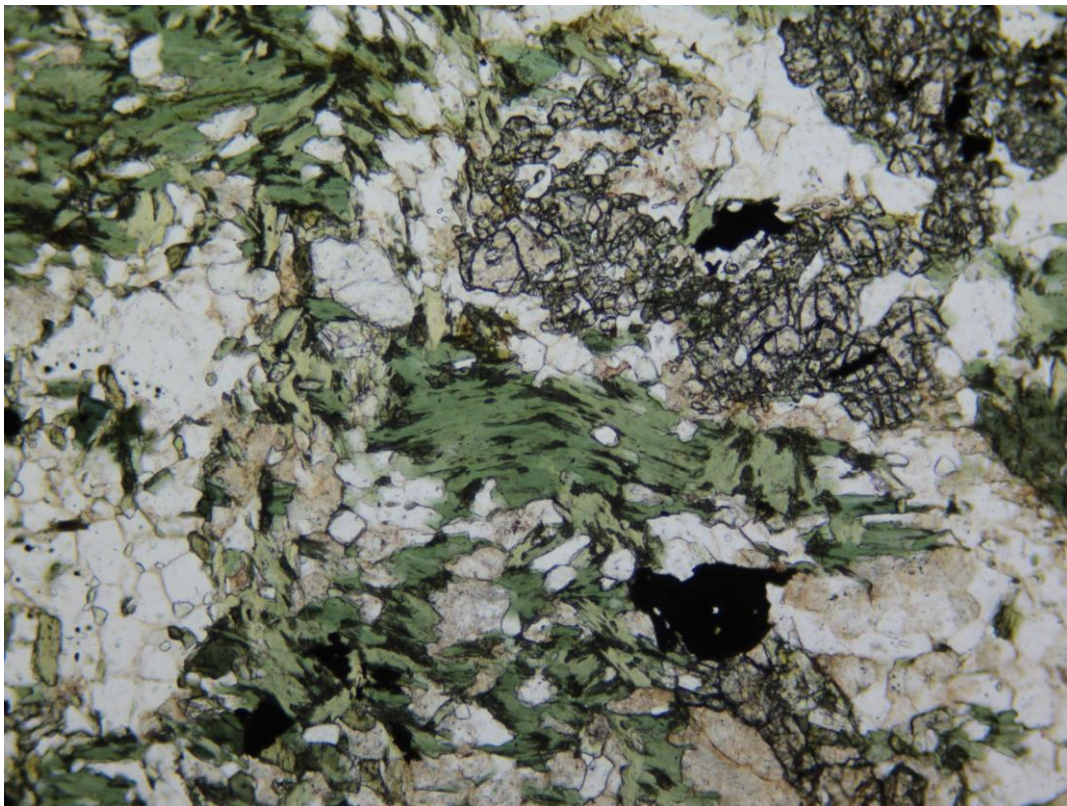
Zvětšení 100x XPL. Amfibol a chlorit. Foto: A. Vančura, 2021.

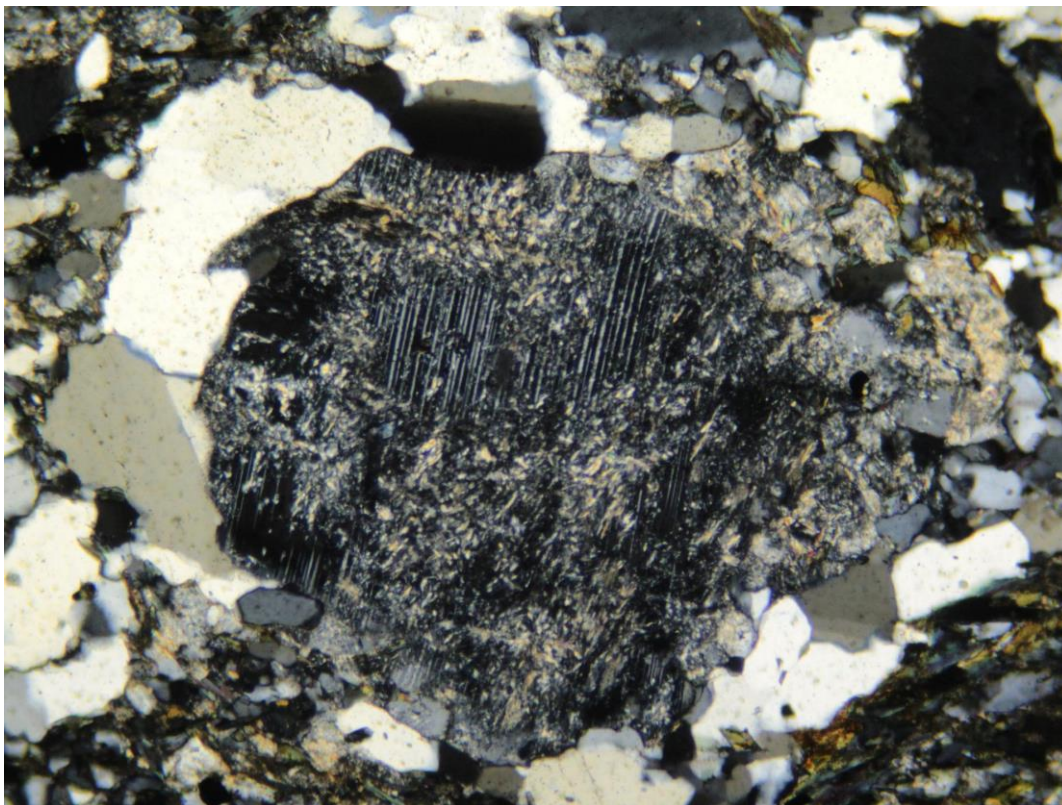
Zvětšení 100x PPL. Amfibol a chlorit. Foto: A. Vančura, 2021.

Zvětšení 100x XPL. Chlorit a granát. Foto: A. Vančura, 2021.

Zvětšení 100x PPL. Chlorit a granát. Foto: A. Vančura, 2021.

Zvětšení 100x. XPL. Sericitizovaný plagioklas. Foto: A. Vančura, 2021.

339. Biotitická mylonitická okatá rula.

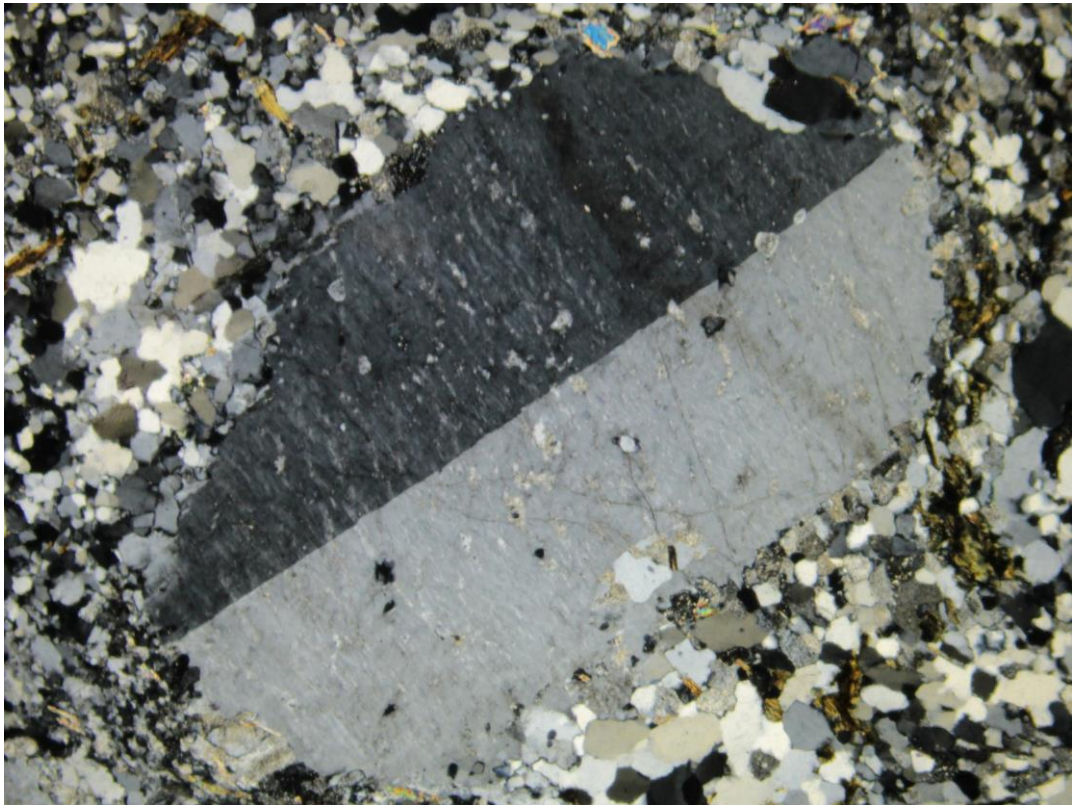
Vzorek byl nalezen dne 12. 4. 1997 v bývalé pískovně v Píšti a před rozřezáním měl velikost přibližně 60 x 80 x 40 mm. Jedná se o velmi kompaktní a tvrdou horninu, která je makroskopicky šedé až narůžovělé barvy. Růžově šedá jemnozrná hornina se silnou planární a lineární texturou obsahuje porfyroklasty („oka“) K-živce o velikosti 10–23 mm. V řezu kolmé k foliaci má hornina jemně laminární texturu, v šedorůžové základní hmotě vynikají šedé, téměř monominerální laminy křemene (0,3–1 mm) a tmavé, černé laminy bohatší biotitem, které „obtékají“ narůžovělé porfyroklasty K-živců. Porfyroklasty tvoří pertitický K-živce–mikroklín, který je také přítomen v jemnozrné základní hmotě. Zakalené plagioklasy vystupují v podobě drobnějších zrn do 1–2mm. Křemen v základní hmotě je zcela rekrystalizovaný, zrnitosti do 0,5 mm. Biotit je chloritizovaný, občas vystupuje s muskovitem. Domnívám se, že původní horninou byl porfyrický biotitický granit.

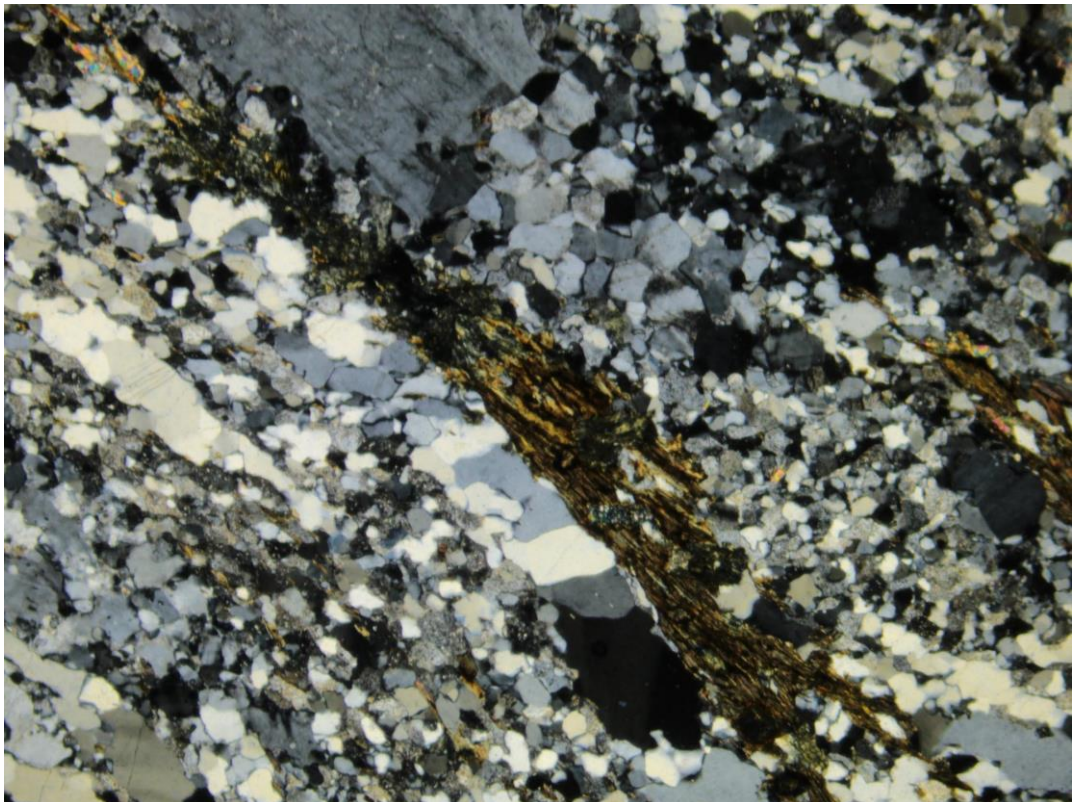
Celkový pohled. Foto: A. Vančura, 2022.

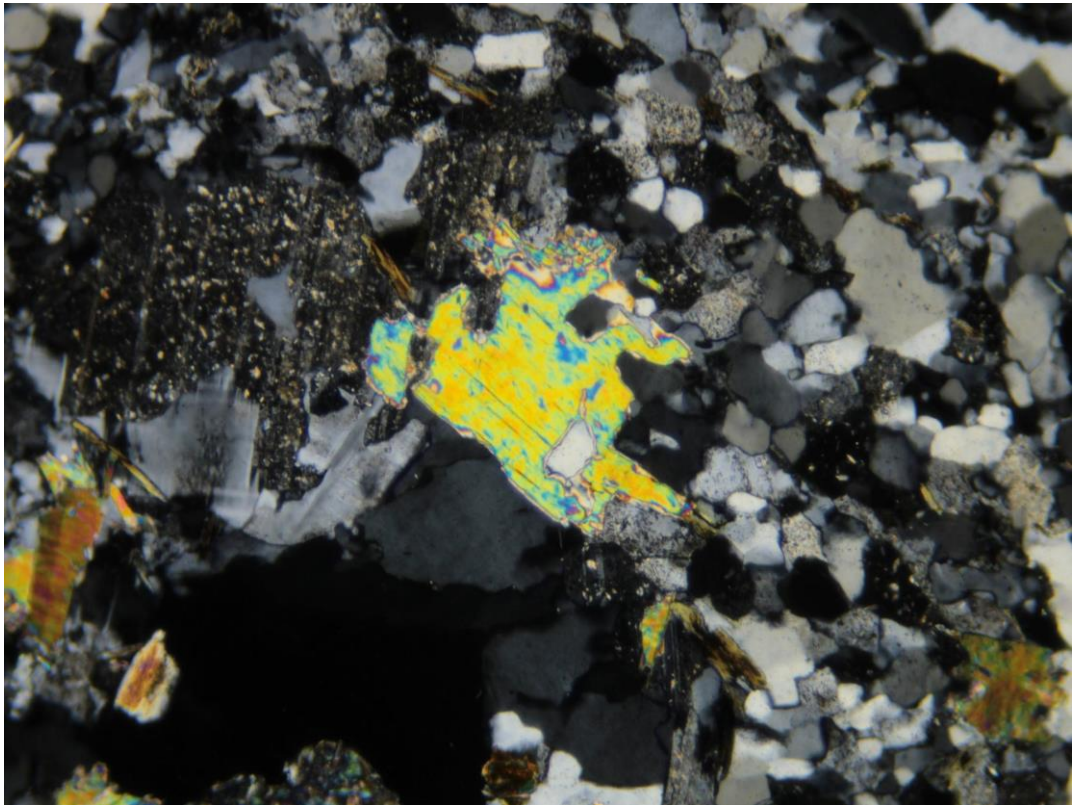
Řez kolmo k foliaci. Foto: A. Vančura, 2022.

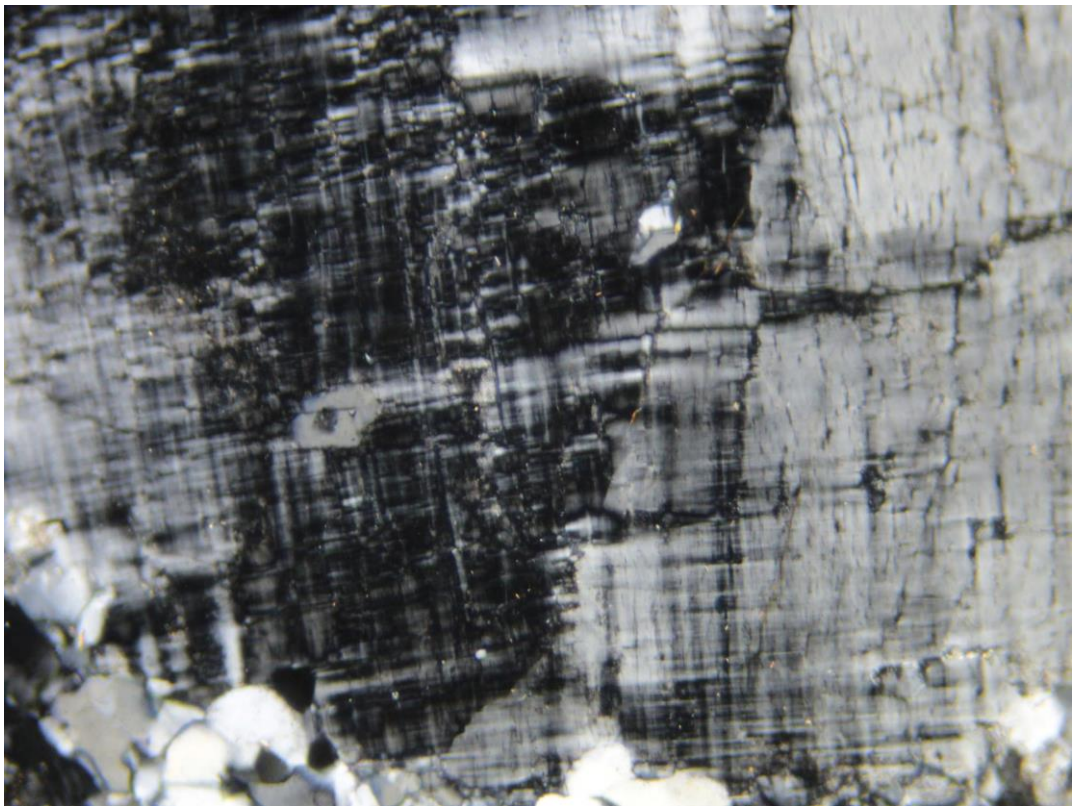
Zvětšení 40x XPL. Zdvojitěný K-živec. Foto: A. Vančura, 2021.

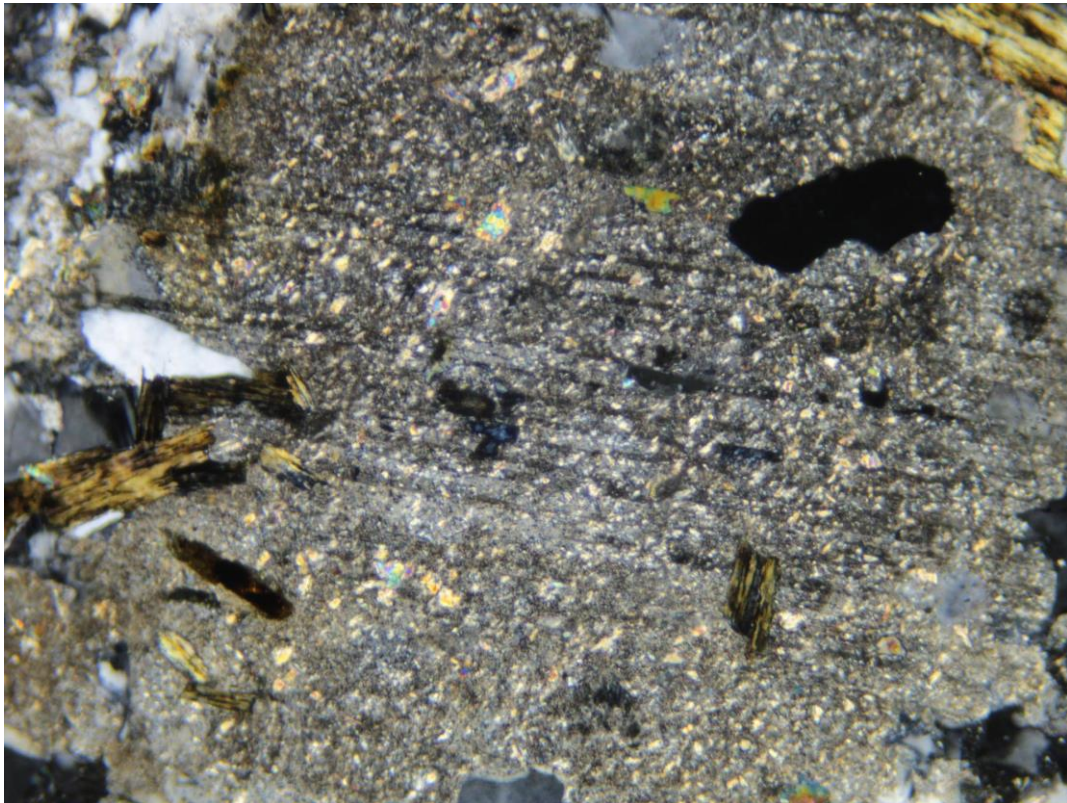
Zvětšení 40x XPL. Biotit na plochách foliace. Foto: A. Vančura, 2021.

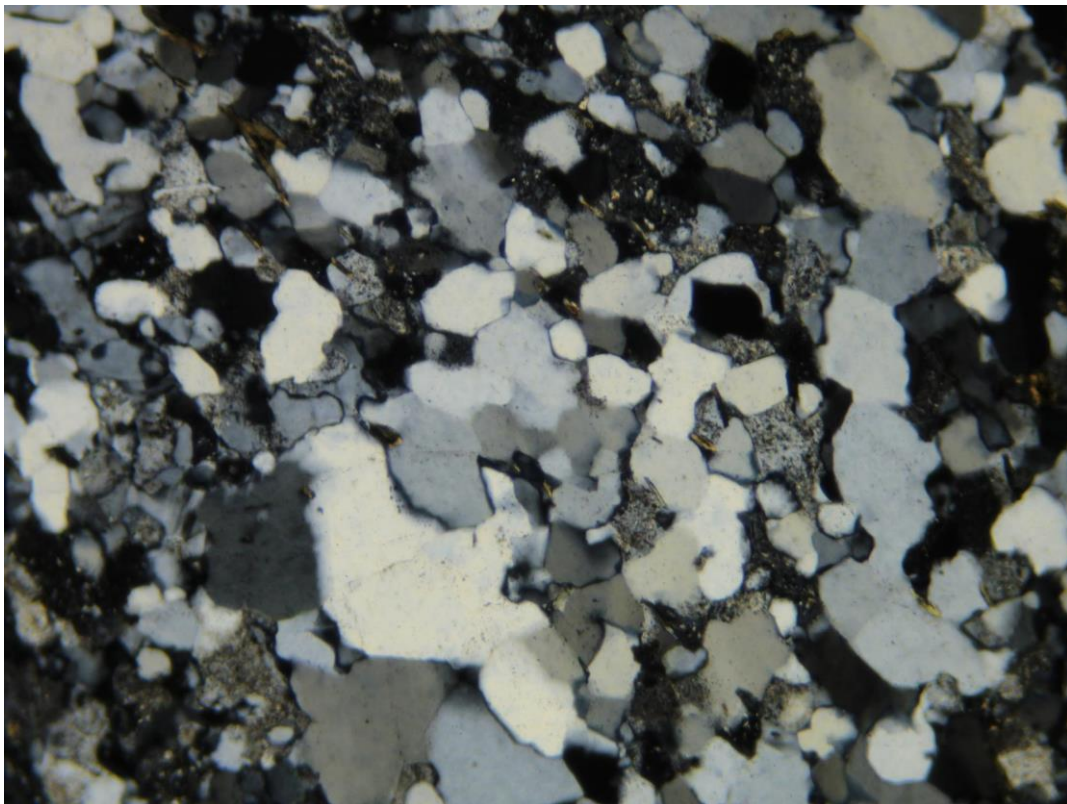
Zvětšení 100x XPL. Muskovit. Foto: A. Vančura, 2021.

Zvětšení 100x XPL. Mikroklin. Foto: A. Vančura, 2021.

Zvětšení 100x XPL. Sericitizovaný plagioklas. Foto: A. Vančura, 2021.

Zvětšení 100x XPL. Křemen, základní hmota. Foto: A. Vančura, 2021.

Křemité horniny – silicity na lokalitách se souvky

Ferdinand Scholz

Významnou součástí ledovcových sedimentů jsou také velmi odolné silicity. Hlavní složkou silicitů je křemen, chalcedon, opál, příměsí karbonátů (uhličitanové horniny) a jílových minerálů (s nepatrnými rozměry různých částic). Souvky silicitů mají původ nordický, blízký i lokální a mají velkou rozmanitost tvarů a barev. Velice zajímavé a záhadné jsou zvětralé pazourky z kaolínových písků ostrova Syltu – silicity s tvrdoši (tvrdoše - výrostky na povrchu silicitu). Výrostky na povrchu silicitu mohou být také nerozpoznatelné fosilie. Silicity s tvrdoši bývají menších rozměrů a nacházejí se na většině lokalit se souvky. Na některých ojedinělých nálezích silicitů jsou vypreparované kostry hub. Na jednom mém nálezích silicitu s tvrdoši je otisk ostnu ježovky a rozpoznal jsem i jiné fosilie na nálezích silicitů. Na silicitech s tvrdoši jsou popsány také jehlice hub, mechovky a pektenoidní mlži, podle kterých se dá určit jejich původ (Gába, Pek 1999). Také se můžeme setkat se silicitem, který má tvrdoše přírodními vlivy obroušené. Na místech, kde byly výrostky - tvrdoše, jsou skvrnky různých tvarů a jiné barvy než původní zvětrávací kůra. Prakticky žádný silicit s tvrdoši není stejný. Samotné tvrdoše na silicitech mají různou velikost a tvar. Každý je originál. Na lokalitách s ledovcovými souvky se dají nalézt i další silicity jiného původu. Podrobný popis jiných silicitů různého vzniku a složení najdeme v knihách s geologickou tematikou.

LITERATURA:

Dudek, A. – Malkovský, M. – Suk, M. 1984: Atlas hornin – Československá akademie věd Praha.

Ďud'a, R. – Rejl, L. 2001: Kameny z celého světa – Granit Praha.

Gába, Z. – Pek, I. 1999: Ledovcové souvky moravskoslezské oblasti – Okresní vlastivědné muzeum v Šumperku.

Některé své nálezy silicitů prezentuji ve fotogalerii.

Některé silicity mají obzvlášť krásně vypreparované tvrdoše.
Leg. + Foto: F. Scholz.

Malá houba zarostlá v silicitu s tvrdoši. Leg. + Foto: F. Scholz.

Kostra houby v souvku silicitu s tvrdoši. Leg + Foto: F. Scholz.

Otisk ostnu ježovky na silicitu s tvrdoši. Leg + Foto: F. Scholz.

Unikátní nález páskovaného silicitu s otiskem mlže. Leg + Foto: F. Scholz.

Silicite s tvrdoši s fragmentem otisku mlže. Leg + Foto: F. Scholz.

Souvek silicitu s miniaturními tvrdoši a pozoruhodnou rýhou na silicitu.
Leg. + Foto: F.Scholz.

Pěkný vzorek silicitu s obroušenými tvrdoši - světlé barvy. Na povrchu jsou viditelné nárazové trhliny jako u příbojových oblázků - původně to mohl být křídový pazourek.
Leg. + Foto: F.Scholz.

Kresba připomínající vzdálenou horu na mušlovém lomu v pazourku opolského typu.
Leg. + Foto: F. Scholz.

Přírodně rozpůlený valoun silicitu se zajímavým zbarvením a achátovou kresbou.
Leg. + Foto: F. Scholz.

Silicifit s tvrdoši s kostrou houby. Leg. + Foto: F. Scholz.

Spongolit, ukázkově přírodně vypreparovaný souvek silicitu. Leg. + Foto: F. Scholz.

Lokální souvek radiolaritového lydítu se zvláštní zvětrávací kůrou.
Leg. + Foto: F. Scholz.

Zajímavě zbarvený, zvláštní silicit se světlými tvrdoši a mikrofosiliemi. Ojedinělý nález
neznámého původu. Leg. + Foto: F. Scholz.

Jádro houby v levandulově modrém rohovci - souvek z baltského ordoviku.
Leg. + Foto: F. Scholz.

Valoun jaspilitu, déka 16,5cm ze štěrku řeky Moravice, chemogenní silicit. Původ
v některém sedimentárním železrudném ložisku Hrubého nebo Nížkého Jeseníku.
Leg. + Foto: (pod vodou) F. Scholz.

Setkání s profesorem Rudolfem Musilem

Tomáš Rozehnal

Mnozí, které přímo ovlivnil, ale i více vzdálení jako je pisatel, zaznamenali se smutkem, že letos v únoru odešel pan RNDr. Rudolf Musil, DrSc., emeritní profesor na Masarykově univerzitě v Brně. Chtěl bych proto věnovat jemu, jehož jméno je tak trvale zapsáno v odborných kruzích, aspoň malou vlastní vzpomínku.

Osobně jsme se setkali teprve před osmi lety kdy mě, seniora z praxe na semináři Kvartér v Brně (dnes už jako konferenci) představili jeho kolegové, Dr. Tadeáš Czudek a Dr. Pavel Havlíček. Shodou okolností právě tehdy vyšlo souborné Musilovo dílo Morava v době ledové, na které se mi podepsal. V několika dalších letech do covidové doby jsme se většinou jen pozdravili se vzpomínáním těch pár jmen, která se na Ostravsku věnují tematice zalednění. Každoroční brněnský Kvartér má tematicky velmi široký rozsah mezi kvartérní geologií, paleobotanikou, paleozoologií, paleogeografií a archeologií. Na konferenci konané vždy ke konci roku sedával prof. Musil v předních řadách, kde na referáty často v diskusi reagoval dotazem nebo krátkým komentářem, svým osobně elegantním zjevem. Využil jsem tedy možnosti požádat ho a domluvit naše osobní setkání a dostalo se mi pozvání do jeho pracovny v areálu přírodovědecké fakulty na Kotlářské ulici. Pro toho, kdo se pohybuje mimo instituce, zůstává taková konzultace a vlídné přijetí dosti ojedinělým zážitkem.

Naše setkání se uskutečnilo v prosinci 2017, kdy bylo hostiteli 91 let. Možná pana profesora zpočátku zaujalo, že znám náhodně jeho rodiště v Bobrové na Vysočině na Žďársku. Mají tam krásný atypický památník obětí Velké války 1914-1918. Je z netesaného kamene, totiž z velké oddělené plotny horniny migmatitu; je na něm i jedno zřejmě rodové jméno ale pouze na přidané desce paměti druhé světové války. Načež se profesor Musil zmínil o jiné rodové linii Musilů z východnější části Moravy. Odtud, od Vyškova pocházel slovatný biblista, cestovatel a orientalista Alois Musil, jak známo též důvěrný činitel u vídeňského dvora a pozdější akademická autorita v nové republice, i autor populárních cestopisů, který mimochodem svou církevní dráhu zahájil v Moravské Ostravě, kde tomu byla věnována muzejní výstava. K této linii, jak se dále zmínil, náležel rovněž rakouský spisovatel Robert Musil, autor ikonického díla Muž bez vlastností, o němž je zase známo, že v kadetním věku studoval na Vojenské akademii v Hranicích v Moravské bráně.

Můj konzultant se celoživotně věnoval výzkumům velké i drobné paleofauny na stěžejních místech, především v Moravském krasu, často i jinde propojených s pravěkým člověkem jako na jižní Moravě, nebo zkoumal ostatky mamutů přerovské lokality Předmostí. Nejznámější jeho přímo brněnskou lokalitou se stala asi proslulá Stránská skála. Jeho paleontologické pojetí však přesahovalo k širším otázkám pravěkého života, od biostratigrafie k vývojovým změnám fosilních obratlovců daným změnami prostředí. Nyní, při návštěvě mi věnoval z velmi bohaté knihovny dvě ze svých „krasových“ monografií. Navíc zmínil šťastnou okolnost, zřejmě nedávný nález mezitím kdesi založené či putující krabice se svou publikací o pleistocénu. V tomto spisu sepsaném spolu s Jaromírem Karáskem a Karlem Valochem je faktografický přehled kvartérních výzkumů a stovek autorských jmen na území bývalého Československa do roku 1999, v rozsahu 175 stran. Získal jsem několik těchto výtisků též pro ostravské kolegy.

K tomu malá odbočující poznámka v opačném směru, jak lehce a úplně se někdy ztrácejí osobní badatelské či sbírkové věci. Jsou příklady jako bez identity rozptýlené sběry včetně archeologických artefaktů regionálního badatele Františka Talpy (zjištění publicisty Aleše Uhlíře), zmizelé sbírky štramberských fosilií Eduarda Paloncyho, závodního lomu Kotouč v 50. letech (podle jeho synovce Karla Slívy), kolekce asi 50 dobových fotografií bludných balvanů pro výstavu České geografické společnosti 1968 na UP v Olomouci (sdělení autora, geografa Vladimíra Kroutilíka), kolekce asi 40 vzorků ostravských bludných balvanů poskytnutých k mikroskopickému rozboru na VŠB (odkaz pedagoga a přírodovědce Ladislava Hrubého kolem r. 1980), krabice ukázek ne běžně známých fosilií z vulkanického Islandu (zaslaných pisatelem této vzpomínky, tuším r. 1990 k odbornému určení na geologickou službu...).

Pro toho, kdo se orientuje alespoň v pomyslné galerii osobností české geologie, aniž by znal blíže jejich dráhy, vytane na mysl dílo generace profesora Musila jako druhé čelné, celistvé generace moderní geologie, před níž byla slavná pražská jména v popředí s Radimem Kettnerem, Josefem Augustou, na Moravě zase reprezentovaná Karlem Zapletalem. On sám měl, stejně jako všichni výš uvedení silný vztah k Moravě a k terénu i mimo geologii. Je psáno, že se v mládí věnoval skautingu, amatérské speleologii, ve válečném období lehké atletice, dlouhodobě turistice i ve vysokých horách. Ještě před trvalým univerzitním působením pracoval delší čas v Moravském muzeu jak v odborné a metodické tak ve vedoucí funkci. V malém biografickém detailu mě zaujalo, že v roce 1950 nakrátko učil na chlapecké škole v Petřvaldě u Ostravy.

Dílo Rudolfa Musila, vnímané tradičně číslem vědeckých a odborně zaměřených prací je velmi rozsáhlé. V dostupném přehledu je to přes 290 odborných titulů, řada monografií, množství popularizujících sdělení, doprovázeno spoluúčastí na mnoha výzkumech a na konferencích a jiných odborných fórech také v zahraničí na mnoha místech, a rovněž editorsky. Jeho pedagogický vliv je jistě srovnatelný, působil na několik generací studentů. Pro nás, širší odbornou veřejnost, je právě kniha Morava v době ledové s výrazným výtvarným doprovodem jakousi otevřenou pokladnicí znalostí o tomto období, vycházející z podrobných paleontologických artefaktů evoluce, ale v nejširší interpretaci v ní prof. Musil rozebírá zásadní klimatické souvislosti, krajinné a environmentální prostředí, jaké jsou dnes tolik prioritní, a tímto dílem budou zpřítomňovány nadlouho pro budoucnost.

Mám v úctě poslední e-mailové osobní přání autora knihy do nového roku z 10. ledna 2022.

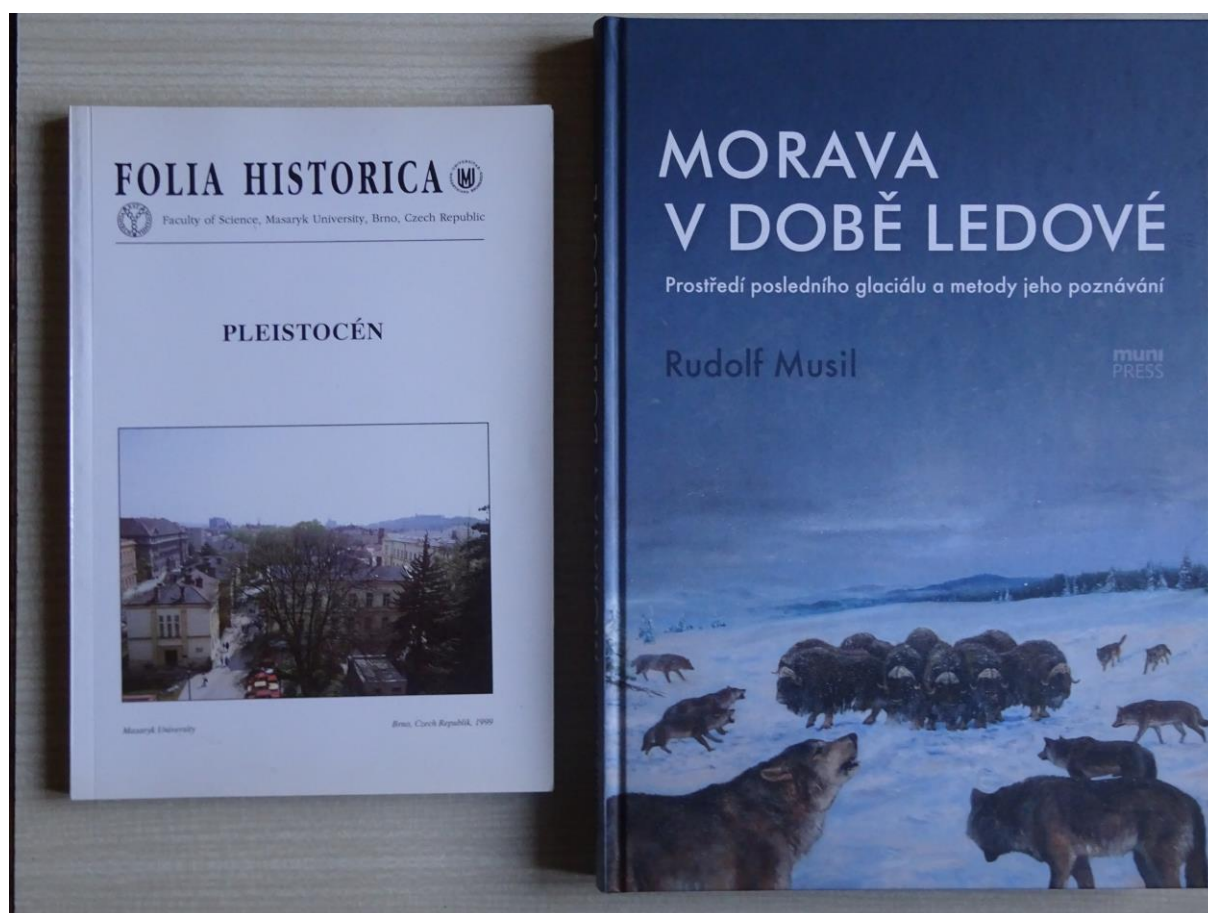
Podklad: Prof. RNDr. Rudolf Musil, DrSc. – Biografie, Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity

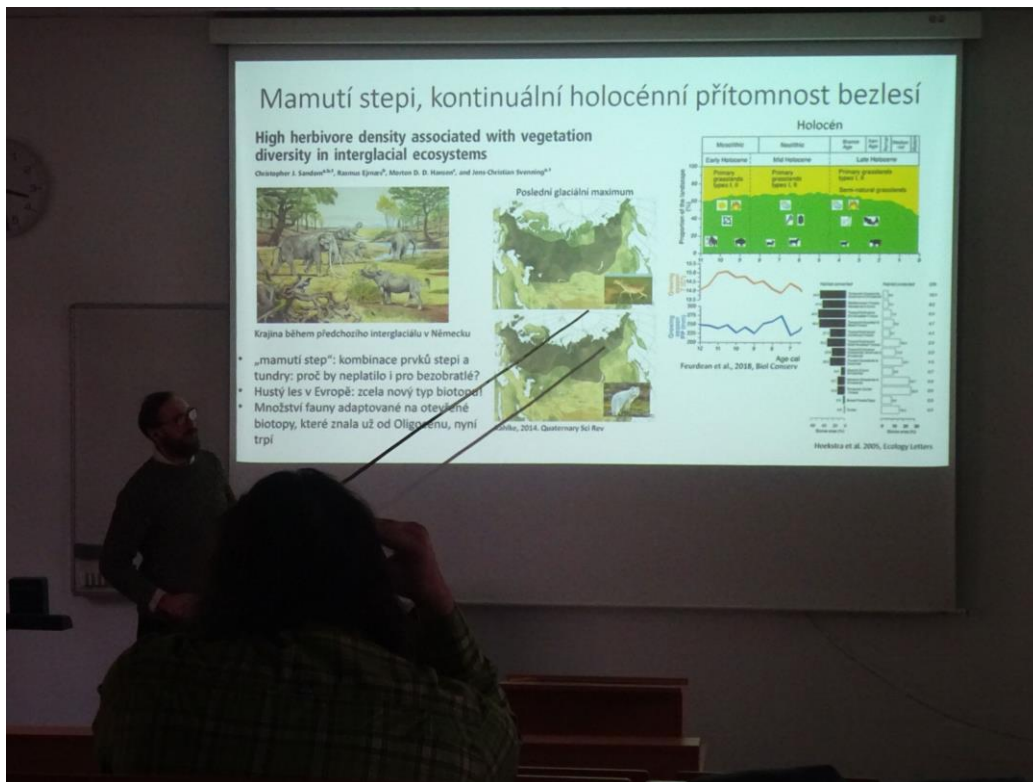
Prof. Musil ve své pracovně (převzato z: rudolf- musil- www.sci.muni.cz).

V textu zmíněný památník světových válek v Bobrové (foto T. Rozehnal, 2017).

Líc publikace o výzkumech pleistocénu z roku 1999 a líc knihy Morava v době ledové z roku 2014.

Pohled na tradiční konání konference na Kotlářské ulici v posluchárně G1. Nahoře: Kvartér 2018 (foto T. Rozehnal), dole: Kvartér 2019 (foto T. Rozehnal). Na obou ukázkách je právě prezentováno téma prof. Musilovi velmi blízké.

Souvek se žraločím zubem

Ferdinand Scholz

Je čtvrtek desátého března 2022. Od začátku týdne jsou ranní teploty kolem mínus dvou stupňů, dnes klesla teplota na mínus sedm stupňů celsia, přes den je naštěstí slunečno a teplejší počasí. Před polednem si sbalím batoh s čajem, fotoaparát a jdu na lokalitu souvků. Jdu přírodou s naším pejskem Sany, který miluje procházky. Jdeme k potoku Čižině a dál na pole. Po zimě jsou souvky na poli dobře vidět, mám pro to výraz, že pole je umyté. V této době navštěvuji lokality na polích často, dají se najít různě zajímavé horniny. Třeba vůdčí souvky Västervik kvarcity, které jsou snadno rozpoznatelné od jiných hornin nordického původu, které už v roce 1912 popisuje z okolí Brumovic významný geolog Dr. Karel Jüttner. Po dvou hodinách hledání souvků, mám jeden příbojový oblázek černé barvy nepravidelného kulatého tvaru, pěkný do fialova zbarvený nordický křemen Västervik z jižního Švédska, lokální ferolit s pěknou zvětrávací kůrou. Čas rychle ubíhá, den je ještě krátký, tak se přes pole vracím a nalézám zvláštní šedý silicit. Takový jsem na lokalitě, ještě nikdy nenašel. Silicit jsem nafotil a poslal Dr. Zdeňku Gábovi, který rozpoznal, za což mu velice děkuji, v silicitu kořen se zubem žraloka rodu Cretolamna. Vůbec by mne nenapadlo, že černý tvrdoš (výrůstek na hornině) je kořen se zubem žraloka. Tento nález je pro mne velice vzácný. Za celou historii mých sběrů souvků na polích jsem se s takovým silicitem ještě nesetkal.

Detail žraločího zubu v souvku. Délka zubu cca 2 cm. Foto: F. Scholz, 2022.

Pozn.: Nález byl publikován v internetovém časopise zabývajícím se popularizací vědy [OSEL z 26. 5. 2022](#) a v deníku PRÁVO z 16. 8. 2022 – odkaz na novinky.cz

Bibliografie Souvků Plus za léta 2018 – 2022

Aleš Uhlíř

DIVIŠ, J: Souhrnný přehled o nálezech středopaleolitických kamenných nástrojů v širším okolí Příbora, Kopřivnice, Štramberku, na Fulnecku a Bílovecku (SP červen 2019).

DIVIŠ, J – FRYČ, D: Po stopách neandertálců v širším okolí Příbora a Kopřivnice (SP únor 2021).

DIVIŠ, J: Fotografie paleolitické industrie (nálezy středopaleolitické a na některých bíloveckých lokalitách i staropaleolitické) (SP duben 2021).

FRYČ, D: Výskyt a používání místních a importovaných surovin na nově objevených lokalitách v Poodří (SP květen 2019).

GÁBA, Z: Historie výzkumu souvků v Evropě a u nás (SP červen 2019).

GÁBA, Z: Výzkum souvků – věda a zároveň „hobby“ (SP prosinec 2019).

GÁBA, Z: Ledovcové souvky – moje životní téma (SP prosinec 2020).

GÁBA, Z: Poznámka k nálezům klastů kvarcitu z okolí Brumovic (SP červen 2021).

GÁBA, Z: Komentář k rukopisu P. Josefa Slavička o genezi pazourků (SP prosinec 2021).

GEMELA, J: Pískovna v Lichnově – kamínek v mozaice geologických zajímavostí Lichnova (SP únor 2022).

HORÁK, P: Oldřich Sobek – ohlédnutí za mimořádnou osobností (SP prosinec 2020).

KONEČNÝ, A.: Bludné balvany v Kunčičkách u Bašky (SP únor 2019).

KROUTILÍK, V: Úvahy o geomorfologii Ostravska v souvislosti s působením zásahů kontinentálního ledovce ve čtvrtohorách (SP listopad 2018).

KROUTILÍK, V: Nadčasové úvahy (SP květen 2019).

KROUTILÍK, V: Bludné balvany na Ostravsku (SP prosinec 2019).

KROUTILÍK, V: Adresováno mladé generaci (SP březen 2020).

KROUTILÍK, V: Stopy po nejstarším osídlení Ostravska (SP březen 2020).

KUDLÁČEK, J: Bludný balvan v Pežgovském lese (SP březen 2020).

ROZEHNAL, T: Konference 24. Kvartér (SP únor 2019).

ROZEHNAL, T: Konference 25. Kvartér 2019 (SP prosinec 2019).

ROZEHNAL, T: Projevy vulkanismu v podzimní fotoreportáži z Madeiry (SP prosinec 2021).

ROZEHNAL, T: Setkání s profesorem Rudolfem Musilem (SP prosinec 2022).

SCHOLZ, F: Fotografie souvků z Brumovic (SP prosinec 2019).

SCHOLZ, F: Fotografie souvků z Brumovic (SP březen 2020).

SCHOLZ, F: Fotografie souvků z Brumovic (SP prosinec 2020).

SCHOLZ, F: Fotografie souvků z Brumovic (SP únor 2021).

SCHOLZ, F: FEJETON: Mé počínání (SP únor 2021).

SCHOLZ, F: Fotografie souvků z Brumovic (SP duben 2021).

SCHOLZ, F: Ledovcové sedimenty na západním konci Černého lesa u turistické trasy Pocheň – Lichnov (SP červen 2021).

SCHOLZ, F: Ledovcové souvky v korytě potoka Čižina (SP prosinec 2021).

SCHOLZ, F: Västervik kvarcit z Čižiny na evropské trase E22 ve Švédsku (SP prosinec 2021).

SCHOLZ, F: Na poli se souvky v Čižině u Brumovic (SP únor 2022).

SCHOLZ, F: Galerie souvků (SP únor 2022).

SCHOLZ, F: Křemité horniny – silicity na lokalitách se souvky (SP prosinec 2022).

SCHOLZ, F: Souvek se žraločím zubem (SP prosinec 2022).

SLAVÍČEK, J: Studie o pazourku. Rukopis vzniklý kolem r. 1909. Část I. (I/III) (SP duben 2021).

SLAVÍČEK, J: Studie o pazourku. Rukopis vzniklý kolem r. 1909. Část II. (II/III) (SP červen 2021).

SLAVÍČEK, J: Studie o pazourku. Rukopis vzniklý kolem r. 1909. Část III. (III/III) (SP prosinec 2021).

SOBEK, O: Josef Slavíček a jeho výzkum fosilií v souvcích (SP březen 2020).

UHLÍŘ, A: Pomník Petra Bezruče z bludných balvanů po renovaci v roce 2018 (SP listopad 2018).

UHLÍŘ, A: O slovu pazourek v češtině (Souvky Plus listopad 2018).

UHLÍŘ, A: Bludné balvany „in situ“ v Kunčičkách u Bašky (Souvky Plus listopad 2018).

UHLÍŘ, A: Nález neobvykle velkého pazourku v Ostravě (SP únor 2019).

UHLÍŘ, A: „Pazourky“ tisíc kilometrů jižně za „pazourkovou linií“ (SP únor 2019).

UHLÍŘ, A: Památník Josefa Eichendorffa z bludných balvanů v Sedlnici (SP únor 2019).

UHLÍŘ, A: Jak končí velké (nejen) geologické sbírky a proč (ne) publikovat (SP únor 2019).

UHLÍŘ, A: Neobvyklá struktura v pazourku (SP květen 2019).

UHLÍŘ, A: Porubský bludný balvan a jeho tajemství (SP květen 2019).

UHLÍŘ, A – UHLÍŘOVÁ, M: Bludné balvany ve Frýdeckém lese v rokli u Zátíší (SP červen 2019).

UHLÍŘ, A: Nález baltského jantaru v Ostravě-Porubě (SP červen 2019).

UHLÍŘ, A: Souvky z Ostravy-Poruby (SP červen 2019).

UHLÍŘ, A: Červený pazourek z Helgolandu a pazourky neobvyklého červeného zabarvení z archeologické lokality u Závěšic (SP červen 2019).

UHLÍŘ, A: Hranice maximálního zalednění moravskoslezské oblasti na Hoheneggerově geologické mapě z roku 1861 (SP prosinec 2019).

UHLÍŘ, A – UHLÍŘOVÁ, M: Oblíky u Slezských Rudoltic (SP prosinec 2019).

UHLÍŘ, A: Bludné balvany u frýdeckého zámku (SP prosinec 2019).

UHLÍŘ, A: Dva nejvýznamnější bludné balvany v České republice (SP březen 2020).

UHLÍŘ, A: Souvek fosilního dřeva s rytinou (SP březen 2020).

UHLÍŘ, A: Z nálezů Vladimíra Kroutilíka (SP prosinec 2020).

UHLÍŘ, A: Zahrada z bludných balvanů v Příboře (SP prosinec 2020).

UHLÍŘ, A: FEJETON: Moje cesta k souvkům (SP prosinec 2020).

UHLÍŘ, A: Fotoreportáž z průzkumu v Libhošti v květnu 2020 (SP únor 2021).

UHLÍŘ, A: Záhada zkamenělin v souvcích z „údolí u obce Jelení“ (SP únor 2021).

UHLÍŘ, A: Výzkum kvartéru a jeho význam pro archeologii. Současný stav v moravskoslezské oblasti (SP duben 2021).

UHLÍŘ, A: Bludné balvany ze Svinova (SP duben 2021).

UHLÍŘ, A: Vzpomínky na dobu ledovou ve staroindické Rgvédě (SP duben 2021).

UHLÍŘ, A: Severský křemencový souvek ze spodního kambria s živočišnými stopami (SP červen 2021).

UHLÍŘ, A: Pískovcové souvky lokálního původu s živočišnými a jinými stopami (SP prosinec 2021).

UHLÍŘ, A: Nejvyšší ledovcové uloženiny v Jeseníkách podle výzkumu v roce 1891. Hranice sálského zalednění v údolí Opavy mezi Krnovem a Novými Heřminovy (SP únor 2022).

UHLÍŘ, A: Urzeithof ve Stolpe. Největší sbírka fosilií, minerálů, hornin a nástrojů doby kamenné v severním Německu (SP únor 2022).

UHLÍŘ, A: Bibliografie Souvků Plus za léta 2018 – 2022 (SP prosinec 2022).

UHLÍŘOVÁ, M: Fotoreportáž z prohlídky pomníku Petra Bezruče z bludných balvanů ve Frýdku-Místku dne 2. dubna 2019 (SP květen 2019).

UHLÍŘOVÁ, M: Naše pískovny (SP prosinec 2019).

VANČURA, A: Nálezy a popisy souvků metamorfovaných hornin (SP prosinec 2022).

Redakční příspěvky:

Vyšla Archeologie Moravy a Slezska 2018 (SP únor 2019).

Vyšla publikace Společenstvo ledovcových souvků u Kolnovic od Z. Gáby (SP červen 2019).

Archeologie Moravy a Slezska 2019 (SP březen 2020).

Články se souvkovou tematikou ve Sborníku bruntálského muzea (SP únor 2021).

Souvky Plus prosinec 2022, ročník 5, číslo 13 (2022/2)

Frýdek-Místek, Ostrava, Vsetín, Brumovice

SOUVKY PLUS jsou nepravidelně vycházející elektronické médium ve formátu PDF, interní informační zpravodaj pro vnitřní potřebu kruhu zájemců o souvkovou tematiku v moravskoslezské oblasti.

Grafická a textová úprava: Ing. Miroslava Uhlířová

© JUDr. Aleš Uhlíř 2022

Obsah (texty, fotografie) lze použít výhradně k nekomerčním účelům, a to s odkazem na zdroj a se svolením autora.

Kontakt: uhlir.al@seznam.cz, tel.: +420 558 634 449, mobil: +420 602 855 072

<http://www.souvky.estranky.cz/>

<https://souvky-plus.webnode.cz/>